

عنوان مقاله:

کارستان هنری ولی جان تبریزی

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای تجسمی، دوره 24، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سولماز امیرراشد - هیئت علمی دانشگاه محقق اردبیلی - دانشکده علوم انسانی - گروه هنر

خلاصه مقاله:

فرضیه نگارنده در این مقاله مبتنی بر این است که نگارگر ولی جان تبریزی شاگرد سیاوش بیگ هرگز در حلب ساکن نبوده و با علی جان مذهب، هیچ ارتباطی ندارد. با توجه به سند آنافارتا درباره نگارگران همایون نامه باید گفت این نگارگر، پنج سال زودتر یعنی در ۹۹۰ ه.ق پیش از آغاز نوشته شدن مناقب هنروران در مملکت عثمانی بوده و به دربار عثمانی راه یافته است. منابع حضور ولی جان در گروه عثمان نقاش و کارگاه سلطنتی را بعد از ۹۹۲ ه.ق خبر می دهند، و او پیش از آن، در دربار نبوده بلکه آزاد کار می کرده است که در این صورت، تاریخ ۹۸۸ ه.ق / ۱۵۸۰ م. صادق به نظر می رسد. او در کتاب آرایه ها متأثر از مکتب قزوین و در تک برگ ها، تداوم بخش اسلوب ساز است. ولی جان، عناصر سبک ساز را از استادان مکتب دوم تبریز آموخته و همانند هموطن خود شاه قلی، در استانبول با ترکیب بندی جدیدی از این عناصر در راستای اسلوب ساز به خلق آثار سیاه قلم پرداخته است. در این پژوهش، از آنجایی که این هنرمند در ایران آنگونه که باید شناخته نشده، هدف معرفی، بررسی و تحلیل اسناد و مدارک موجود و آثار نگارگری ولی جان در کتاب آرایه ها و آلبوم ها به روش توصیفی و تطبیقی است.

کلمات کلیدی:

ولی جان، نگارگری، تذهیب، ایران، عثمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775402>

